

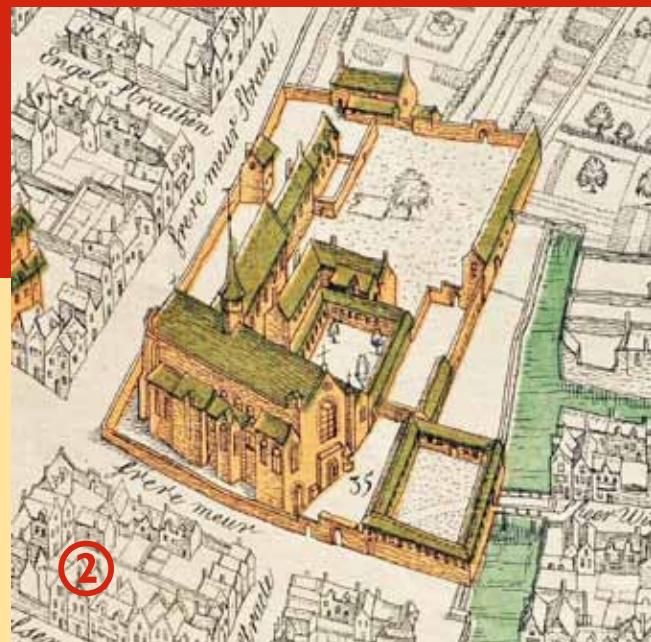

5

Sinds 1935 luidt de officiële naam van het park 'Koningin Astridpark' naar de Belgische vorstin die in dat jaar overleed in een auto-ongeval.

In 1482 bouwt de stad naast het minderbroedersklooster een reeks winkeltjes waar handelaars in luxegoederen terecht kunnen tijdens de jaarmarkt. Om de koopwaar voor diefstal te behoeden, zijn de winkeltjes rond een af te sluiten binnenplein geschaard. Vanwege de gelijkenis met een kloosterpand, wordt dit complex kortweg het Pand genoemd. Deze naam gaat ook over op het (nu gedempte) waterloopje ernaast en op de nog bestaande straat: Pandreitje.

In de 17de eeuw heeft het middeleeuwse Pand zijn oorspronkelijke handelsfunctie verloren. Door zijn gesloten structuur is het bijzonder geschikt als vestigingsplaats voor strafinstellingen. Zo fungeert het vanaf 1671 als tuchthuis, en vanaf 1689 als gevangenis. Er volgen verschillende verbouwingen en uitbreidingswerken, tot er in de 19de eeuw een grote cellengevangenis met ook een vrouwenafdeling verrijst. Ze blijft in gebruik tot 1991. Daarna wordt zo goed als alles gesloopt en komt er een nieuwe wijk.

Detail uit de kaart van Marcus Gerards met voorstelling van het minderbroedersklooster en het Pand. Vaak wordt ten onrechte gedacht dat het Pand deel uitmaakte van het klooster.

Le Parc Reine Astrid, une oasis de calme et de verdure

Ce plus ancien parc de la ville de Bruges existe depuis plus d'un siècle et demi. Il a été aménagé sur le site de l'ancien couvent des frères mineurs. Ces moines franciscains y construisirent en 1246 un couvent comprenant une église, des bâtiments utilitaires et un grand jardin. Après 550 ans d'existence, le couvent fut supprimé et démolé à la fin du 18ème siècle sur ordre de l'administration française de l'époque. En 1809, seuls subsistaient encore quelques vestiges des murs de l'église ①. Le terrain devint alors un jardin entouré d'un mur.

En 1482, la ville avait construit à côté du couvent de petites échoppes qu'elle mettait à la disposition des marchands lors de la grande foire annuelle. Pour protéger les marchandises contre les voleurs, ces boutiques se seraient autour d'une place intérieure qui constituait un enclos dont souvent la fausse impression d'appartenir au couvent ②.

Ces magasins ont perdu leur fonction commerciale au cours du 17ème siècle. Du fait de sa structure fermée, le lieu convenait bien à l'installation d'établissements pénitentiaires. Une maison de redressement y fut créée en 1671, suivie par une prison en 1689. Se succédèrent ensuite travaux de réfection et d'extension jusqu'au 19ème siècle, où fut édifié un véritable pénitencier disposant de cellules. Celui-ci restera en fonction jusqu'en 1991, avant d'être presque complètement rasé pour faire place à un nouveau quartier résidentiel.

En 1850, les pouvoirs publics rachetèrent le site de l'ancien couvent, la ville devenant propriétaire de la majeure partie de celui-ci. L'architecte paysager Egidius Rosseels conçut alors un parc public inspiré du style romantique à l'anglaise ③, avec sentiers sinueux, pièce d'eau centrale et élégant kiosque à musique ④. La bourgeoisie locale l'appelait "le Jardin botanique", car il abritait de nombreuses plantes exotiques. C'est en 1935 qu'il reçut son nom officiel et toujours actuel de "Parc Reine Astrid", en hommage à la souveraine belge décédée dans un accident de voiture cette même année ⑤.

La Magdalenerk (Église Sainte-Madeleine) (1850-53) est un exemple rare et précocé de néogothique anglais en Flandre ⑥. Depuis 2002, l'église héberge "Yot", un projet spirituel.

La "Maison de Lucas" témoigne de l'intérêt du 19ème siècle pour la construction historique en bois. La façade étant à l'origine celle d'une demeure bruxelloise qui devait être démolie pour cause de travaux publics, elle fut transférée en l'état à Bruges ⑦.

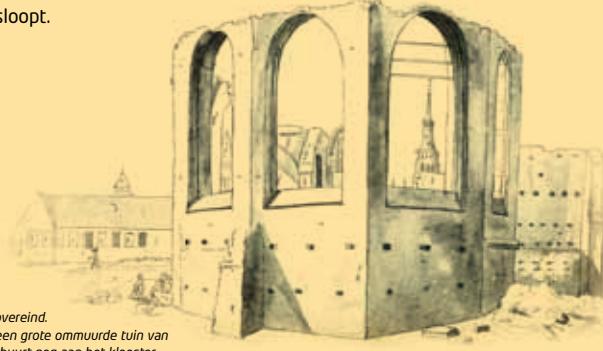
Het Koningin Astridpark, oase van groen en rust

Het Koningin Astridpark bestaat sinds meer dan anderhalve eeuw en is daarmee het oudste stadspark van Brugge. Het bevindt zich op de plaats van het voormalige minderbroedersklooster. In de zuidelijke hoek staat de neogotische Magdalenerk. Naast het park, waar nu een nieuwe stadswijk ligt, heeft gedurende drie eeuwen de gevangenis gestaan.

In 1246 vestigen de franciscanen of minderbroeders zich op de Braamberg, een stuk grond ten zuiden van de toenmalige stad. Ze bouwen er een klooster met kerk, dienstgebouwen en een uitgestrekte tuin, die tot aan de huidige Schaarstraat reikt. Na een bestaan van 550 jaar wordt het minderbroedersklooster eind 18de eeuw door het Franse bestuur opgeheven en gesloopt.

1

In 1809 staan enkel nog wat muurresten van de kerk overeind. Het terrein komt in handen van privépersonen, die er een grote ommuurde tuin van maken. Vandaag herinneren enkele straatnamen in de buurt nog aan het klooster.

De sierlijke muziekkiosk dateert van 1859 en is één van de oudste van het land. Hij onderging recent een geslaagde restauratie.

In 1850 verwierft de overheid de gronden van het vroegere klooster. Een stuk gaat naar de Belgische Staat voor uitbreiding van de gevangenis. Het grootste deel wordt gekocht door de stad Brugge, die er een openbaar park van maakt.

7

Het 'Lucashuis' naast het park, valt op door de houten 19de-eeuwse gevel. Hij werd gebouwd in Brussel, maar moest er wijken voor openbare werken. Gedemonteerd en overgebracht naar Brugge, vormt de gevel een mooie getuige van de 19de-eeuwse interesse voor historische houtbouw.

6

De Magdalenerk (1850-53) is een zeldzaam en vroeg voorbeeld van Engels geïnspireerde neogotiek in Vlaanderen. Ze is een ontwerp van de Brugse architect Pierre Buycck, in samenwerking met zijn Britse collega Thomas Harper King. Ze staat op een plek die vroeger deel uitmaakte van de tuin van de minderbroeders. Sinds 2002 is de kerk ook de thuisbasis van 'Yot', een spiritueel project rond ruimte, mens en religie.

De Levense tuinarchitect Egidius Rosseels ontwerpt een romantisch park in Engelse landschapsstijl, met kronkelende paden en een centrale waterpartij. Omdat er heel wat zeldzame in exotische boomsoorten aangeplant werden, noemt de 19de-eeuwse burgerij het park 'le Jardin botanique'. In de volksmond heft deze benaming voort als 'de Botanieken leeft'.

El Parque de la Reina Astrid, un oasis de verde y tranquilidad

Este parque, el más antiguo de la ciudad, existe desde hace más de un siglo y medio. Se encuentra en el terreno del antiguo monasterio franciscano. En 1246 los hermanos construyeron un monasterio con su iglesia, edificios de servicio y un gran jardín. 550 años después, a finales del siglo XVIII la administración francesa mandó cerrar y demoler el convento. En 1809 quedan en pie sólo algunos restos de la pared de la iglesia ①. El terreno se convierte en un jardín amurallado, en manos de particulares.

En 1482 la ciudad construye al lado del monasterio unas tiendas que los comerciantes podían utilizar durante la feria anual. Para proteger sus mercancías de los ladrones, las tiendas se encontraban rodeadas de una plaza interior que podía cerrarse. El mundo se piensa erróneamente que las tiendas formaban parte del monasterio ②.

En el siglo XVII las tiendas pierden su función comercial. Por su estructura cerrada, el sitio también es adecuado como edificio para instituciones penales. Desde 1671 se usa como reformatorio, y luego se convierte en prisión desde 1689. A continuación se hacen varias renovaciones y obras de expansión, hasta que en el siglo XIX se instala una cárcel de celadas. Esta sigue en uso hasta 1991. Entonces casi todo el edificio es demolido y se construye un barrio nuevo.

En 1850 el gobierno adquiere los terrenos del antiguo monasterio, la ciudad compra la mayor parte. El arquitecto paisajista Egidius Rosseels diseña un romántico parque público en estilo inglés ③, con sinuosos senderos, un lago en el centro y una glorietta hermosamente decorada ④. Por su vegetación exótica, la burguesía lo llama "el Jardín botánico" (el Jardín botánico). Desde 1935, se lo bautiza con el nombre oficial "Parque de la Reina Astrid", en honor a la reina belga que en ese año murió en un accidente de coche ⑤.

La iglesia de la Magdalena (1850-53) es un raro y temprano ejemplo del neo-gótico en Flandes de inspiración inglesa ⑥. Desde el año 2002, la iglesia también alberga a 'Yot', un proyecto espiritual.

La "casa de Lucas" pone de manifiesto el interés del siglo XIX en la construcción histórica en madera. La fachada era originalmente la de una casa de Bruselas que iba a ser demolida para dar paso a las obras públicas y por tanto fue trasladada a Bruselas ⑦.